

יומא לד: (משנה) עד לה: (משנה)

ביאור מושגים

עבודות בבגדי לבן - פעמיים היה לובש הכהן הגדול בגדי לבן ביוה"כ בלבישה הראשונה היה הכה"ג עושה את עבודות יוה"כ, ובלבישה השניה היה מוציא את המחטה והכף של הקטורת מבית קודשי הקודשים.
 הפעם הראשונה שבה לבש הכהן בגדי לבן היתה לב העבודה ולכן היא נקראת עבודת ציבור, לכן היה חייב ללבוש את הבגדים שהציבור עשה ולכן שווי בגדים אלו היה רב משווי הבגדים של אחר כך.
 הפעם השניה היתה בשביל סיבה טכנית (כדי להוציא את המחטה), לכן היא נקראת עבודת יחיד ולכן מותר היה לכה"ג להכין לכך בגדים שהכין בעצמו. (הכמי המוסר למדו מכאן מסר חשוב - הכה"ג לבש בגדי לבן במיוחד רק כדי להכנס לקה"ק ולהוציא את המחטה - מכאן אנו לומדים על חשיבות הסדר והניקיון)

משנה

המשך העבודה

הכה"ג בא לטבול בבית הפרוה (הנמצאת בקודש), ושם היו פורסים סדין של בוץ בינו לעם.

סדר הטבילה

ר"מ:	חכמים:
פושט בגדי הזהב.	1. מקדש ידיו ורגליו
מקדש ידיו ורגליו.	2. פושט בגדי הזהב
טובל ומתנגב.	3.
לובש בגדי לבן	4.
מקדש ידיו ורגליו	5.

טיבם ושוויים של בגדי הלבן

בשחר: בגדים ממצרים (פילוסין) - בשווי 18 מנה. (ר"מ: בשווי 12 מנה)
בין הערביים: בגדים מכוש (הנדוין) - בשווי 12 מנה. (ר"מ: בשווי 8 מנה)
 (ניתן לשנות את שווי הבגדים כל עוד) סך שווי הבגדים הוא 30 מנה.

קרויה על שם מכשף ששמו פרווה שבנה אותה. (וראה תוס')

של בוץ - כדי להזכיר לו שחלק מעבודות היום מתקיימות בבגדי בוץ (=בגדי לבן).

בבגדי שחר כתוב 4 פעמים "בד" - מכאן שהם צריכים להיות מובחרים מבגדי בין הערביים. (וראה תוס')

ברייתא

לאחר שכלתה עבודת הציבור (עיין ביאור מושגים):

הכהן רשאי ללבוש כתונת שעשתה לו אמו ולעבוד בה עבודת יחיד (=הוצאת כף ומחטה),
ובתנאי שימסרנה לציבור בלב שלם ובצורה מלאה.

- אמא של ר' ישמעאל בן פאבי עשתה לו כתונת של 100 מנה.
- אמא של ר' אלעזר בן חרסום עשתה לו כתונת של 2 ריבוא, ולא הניחוהו כהנים ללבוש זאת כיוון שהיה הפשתן מוצהב ונראה בשרו מתוכה.

אין שום תירוץ למי שלא למד תורה וקיים מצוות

עני: הלל הזקן הוכיח שניתן ללמוד תורה גם ללא אמצעיים כלכליים (שאת שכרו המועט נתן לשומר בית המדרש, וכשלא מצא להשתכר - עלה על הארובה ביום שלג גדול)
עשיר: ר' אלעזר בן חרסום הוכיח שניתן ללמוד תורה למרות העושר (שלמרות עושרו הגדול נדד ועסק בתורה)
רשע: יוסף הוכיח שניתן לעמוד בפיתויים קשים מאוד (למרות שאשת פוטיפר פיתתה אותו רבות לא נכנע ליצרו)